



BULLETTINEN

SEPTEMBER - DESEMBER 2019



Innvielse



- *Ukekalenderen*
- *Innvielse*
- *Nytt embedskollegium*
- *Sommeravslutning*
- *Sosialaften*
- *40 års veteranjuvel*
- *Er vi alle brødre?*
- *Nye kapper*
- *Venneaften*
- *Vårkalenderen 2020 og mye*

HUSK VENNEAFTEN 29.04.2020 OG START ARBEIDET NÅ!

Gode brødre!



Med broderlig hilsen i
Vennskap, Kjærlighet og Sannhet

Terje Volden
OVERMESTER



Fra det "gamle" til det "nye" året

Mot Jul

(Margrethe Munthe)

*Sommeren er borte
dagene korte,
men gjennom mørke, tåke og regn
langt i det fjerne lyser en stjerne –
Betlehems-stjernen,
det himmelske tegn*

*Snart skal vi høre
klokkene føre
budskap om høytid
i hjemmene inn.
Klart skal det klinge,
inn skal de ringe
julen for alle –
i hjerte og sinn.*

Høstterminen er på hell og vi avslutter tradisjonen tro med julemøte før vi går inn i julestria. Vi kan se tilbake på en relativt hektisk ettersommer og høst, og høsten var også overlevering av stafettpinnen til nye embedsmenn og medlemmer i logens nevnder. Et positivt innslag er at vi har gjennomført innvielse, noe som det ser ut for vil fortsette over nyttår. Dette er logens viktigste grunnlag for ekspansjon og kontinuerlig rituell arbeid.

Logens indre og ytre liv kan i stor grad ses i sammenheng med styrkelse og ekspansjon. Skal arven føres

videre er vi, som mange andre loger, avhengig av nye skudd på stammen. Vi er samtidig avhengig av at brødrene som møtes i Logen, styrkes ved å gis en balansert mengde av Ordensmessig innhold og et godt sosialt fellesskap. Vi skal holde høy standard på vårt rituelle arbeid, slik som Logen har gjort over mange år. Logen skal videre være et sted hvor vi kan samle krefter gjennom ro og harmoni, og derfor er også våre ettermøter et viktig bidrag. Det beste bidrag for å både ha et godt indre og ytre liv i Logen, er et godt broderfellesskap, positive holdninger, samt engasjement og deltakelse fra brødrene.

Nyttårshelgen markerer slutten på julen og Nyttårsaften er siste "julefest". Julehøytiden har med seg mange gleder, men for noen, også sorg og savn. Mange kan nyte livets goder, andre lever i armod. Mange kan nyte høytiden i fredelige omgivelser og i et godt fellesskap, men både her hjemme og ute i verden finnes mennesker hvis situasjonen dessverre er preget av alt annet enn høytid. Julen er derfor en tid for å tenne lys – lys med håp om kjærlighet, glede og fred. Men, så skal vi også unne oss tid til å finne roen, feire høytiden og se optimistisk på dagene som kommer.

**Kjære brødre,
takk for logeåret 2019.
La oss møtes ofte
i logeåret 2020.**

Onsdag er LOGEDAG

Logens valgte embedsmenn 2017 - 2019

OM	UM	Storrepresentant	Fung. Eks OM	Skattmester	Sekretær	Kappelan
Terjen Volden	Vidar Grette	Øivind Vinje	Melvin Henriksen	Lars Marius Berner	Christian Nettelund	John Thomas Bjørkmann

JM Bulletin er et internblad for Loge nr. 56 Johan Middelthun I.O.O.F.

Ansvarlig redaktør: OM Terje Volden, Redaktør: Pål Haugs

Redaksjonsråd: Frank Arnesen, Jan Arne Flattun og Inge Håkon Gjorva.

Redaksjonen ønsker stoff til Bulletin, helst på e-postadresse pahaugs@online.no

Innlegg i bladet står for innsenderens egne meninger uten at redaktøren eller redaksjonskomiteen tar stilling til innholdet såfremt det ikke åpenbart strider mot Odd Fellow Ordenens etiske prinsipper.

Sekretæren informerer



Med broderlig hilsen i
Vennskap, Kjærlighet og Sannhet

Jan Christian Netteland

SEKRETÆR



Det nærmer seg en fortjent pust i bakken, logen har bare sitt tradisjonelle julemøte igjen før den store juletravelheten braker løs for en vær av oss. Som nyvalgt sekretær i logen har læringskurven vært bratt i en kort hektisk høstsesong. Det var med ærefrykt jeg tok på meg dette vervet, og å skulle overta etter bror Inge Gjørva som har hatt dette vervet i 4 år.

Av hyggelige opplevelser vil jeg gjerne trekke frem at vi har både hatt en innvielse av en ny bror, Kai Enger, en stilfull utdeling av 40 års VJ til bror Christian Wulff-Pedersen, og en overgang fra annen loge Carsten Wennerskov Bæk.

Det er valgt og utnevnt medlemmer til alle nevnder så sekretæren har hatt mye interessant korrespondanse å ta seg av.

Det var mye planlegging og arbeid for å få til en vellykket Sosialaften, allikevel var det et ganske labert fremmøte blant brødre og gjester. Vi hadde det hyggelig og det ble tatt mange lodd, resultatet ble rundt kr.20000,-

Venneaftenen onsdag 27.november ble en hyggelig opplevelse både i logesalen og

på ettermøtet og vi har fått to søknader om medlemskap i logen, det blir interessant.

Som valgt tillitsmann lærer man mye mer om logens liv enn tidligere og hvor mye det arbeides bak kulissene hele tiden for å sikre en god drift.

Men-, som sekretær har jeg også ansvaret for å registrere fremmøtet i Logen og det er både tankevekkende og litt trist. Vi har hatt en fremmøteprosent som har variert mellom 30 og 40, men 40 % bare en gang, det betyr at vi aldri har vært mer enn 26 brødre til stede en logekveld i hele høstterminen.

Ja det har svingt mye i hele høst men det er allikevel mye gledelig å ta med seg inn i det nye året.

Nå gleder jeg meg til jul og en pust i bakken.

Jeg ønsker dere brødre en riktig god jul og et godt nytt år og velkommen i logen på nyåret.



Bulletinen

Siste halvdel av 2019 ferdig og rapotert her i Bulletinen, Jeg vil takke alle som har bidratt både smil, respons og ikke minst med tekster. Jeg håper at vi kan klare å utvikle Bulletinen enda mer med reportasjer og håper på et enda større bidrag fra brødrene neste år.

**Da står det bare igjen å ønske alle en
GOD JUL og ET GODT NYTT ÅR!**

Pål Haugs, redaktør

Redaktørens hjørne



ONSDAG

ONSDAG

ONSDAG

ONSDAG

ONSDAG

ONSDAG

27.

ONSDAG

ONSDAG

ONSDAG

ONSDAG

ONSDAG

ONSDAG

ONSDAG

ONSDAG

MARS

UKEKALENDEREN

ONSDAG

MARS

ONSDAG

ONSDAG

ONSDAG

ONSDAG

ONSDAG

ONSDAG

JUNI

OKTOBER

OKTOBER

OKTOBER

MARS

MARS

MARS

MAY

OKTOBER

OKTOBER

NOVEMBER

APRIL

APRIL

APRIL

FEBRUAR

MARS

MARS

MARS

MARS

MARS

MARS

APRIL

MARS



«GUTTA PÅ TUR»

på glattisen på beste Vestkant
Onsdag 27. mai inviterte br UM brødr-
ene med ledsager «ut på glatt-
isen» på Frogner Stadion. Heldigvis og
fornuftig nok innendørs på Skøytemu-
seet som så dagens lys allerede i 1914
og fremstår idag i 1985-utgaven.
Museet viser historien bak både skøy-
teløper og kunstløp.

Tekst: Frank Arnesen

RUNDETIDER OG GRÅBLYANTEN

Dette ble en meget interessant reise
sammen med de mest betydningsfulle
skøyteopere verden har sett ved siden
av den verdenskjente Sonja Henie.
Premiesamlinger, sportsøyeblikk,
historikk og statistikk – med hovedvekt
på svunne 10-år. Hvem har ikke sittet
klar med nyinnkjøpt skøyteprogram
og nykvasset gråblyant for å notere
rundetidene til isens helter? Museets





daglige leder, Hans Petter Carlsen, sønn av selveste Armand Carlsen, guidet oss sikkert gjennom historien. Museet blir besøkt av folk fra alle verdenshjørner som snuser på gammel storhetstid, kunne han fortelle.

EN IMPONERENDE PREMIESAMLING

Samlingen av pokaler og medaljer er unik og representerer store verdier etter dagens sølvpris. Oscar Mathisen, Ivar Ballangerud, Kupper'n, Hjallis og Koss er bare noen av våre fordums helter som er representert i ord og bilder. Dette er norsk skøytehistorie både før og etter «skøyterevolusjonen» med Stein Johnson på begynnelsen av 1960-tallet. De nevnte heltene var bare noen av de mange.

TRAGEDIEN

Daglig leder kunne også fortelle at Oscar Mathisen skøt sin psykisk syke kone i 1954 og begikk selvmord etterpå. Bare Dagbladet skrev om denne tragedien som vakte stor oppmerksomhet. Og det er også ukjent for mange idag. Oscar Mathisen er med sine 14 mesterskap i NM, EM og VM den beste norske skøyteløper gjennom tidene, mente vår skøytekyndige guide. Har du sett Oscar Mathisen i sin medaljebesatte skøytetrikot er det ikke vanskelig å være enig. Nevnes kan også at tidligere Skattmester i vår loge, Tore B. Ramton, var skøytepresident mellom 1981 og -85 og overdommer i 4 OL og 24 EM og VM. Det er også en prestasjon. For øvrig vil red. anbefale alle et besøk på Skøytemuseet – og ta gjerne med barnebarnet!



Vår loge kan stille med en tidligere aktiv skøytesprinter. Som junior kunne EX OM Terje Christoffersen skilte med 5. plass i NM samt Oslomesterskap to år på rad i 1960 -årene. 150 knebøy med 50 kg på ryggen var rekorden (50 mer enn Fred Anton Maier)! Dessuten trente han Kupper'n litt på sprinten i ASK. En sprek kar dette med en personlig rekord på 42,9 på 500 m!



GOD MAT OG GOD SOMMER

Deretter bar det avgårde til
restaurant Larsen på Majorstuen
for god mat og godt drikke.

*Takk for en hyggelig og
interessant aften og
God Sommer!*



Våre NYE kapper



Da har vi fått våre egne kapper, CM hadde vi fra før, så nå er neste prosjekt å få sjekket opp draktene til spillene våre!

Nytt Embedskollegium

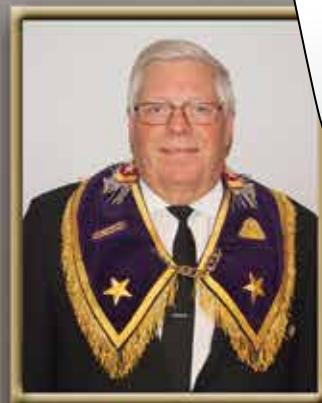
ONSDAG
25.
SEPTEMBER



OM
Terje Volden



UM
Vidar Grette



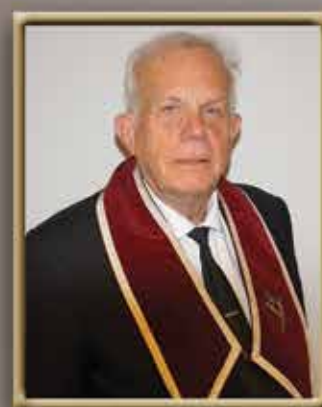
Storrepresentant
Øivind Vinje



Fung. Eks OM
Melvin Henriksen



Skattmester
Lars Marius Bemer



Sekretær
Jan Christian Netteland

***Tiden var inne for
et nytt kollegium
og installasjonen av
nye embedsmenn
ble foretatt av
DSS Espen Rud
onsdag 25. september***



CM
Terje Christian Pedersen



Kapellan
John Thomas L. Bjørkmann

Leve – og leve i dag

I større grad enn kanskje noen annen i historien har vår generasjon fått oppleve en enorm sosial og økonomisk utvikling. Prisen er rastløse og frustrerte mennesker og en hardkokt materialisme.

Da er det lett å glemme det viktigste nemlig det å leve – og leve i dag.

Dagen i går er gått og kommer aldri tilbake. Dagen i morgen vet vi ikke hva bringer, men dagen i dag har vi, og det gjelder å bruke den slik at vi i fremtiden kan se tilbake på den – med tilfredshet og glede.

Alle har vi fått vår tilmålte tid her på jorden, og vi er forpliktet til å gjøre det beste ut av livet vårt. Er vi tilfredse, så smitter det over på omgivelsene våre og dermed får vi automatisk mye igjen. Det er en enkel sannhet som uttales forbløffende sjelden: ”Vi lever en eneste gang.” Med vårt eneste liv skal vi prøve å gjøre noe meningsfylt. Enhver får da spørre seg selv: ”Hva vil jeg med livet mitt”?

Det ideelle måtte være å leve hver dag som om den var den siste, spesielt når det gjelder samvær med andre. Vi vet alle at livet har sin begrensning som – heldigvis – ingen kjenner omfanget av, men dette gjelder for alle andre. Vi godtar liksom ikke at det også gjelder for deg og meg.

Er vi søstre og brødre flinke nok til å ta oss av hverandre, besøke dem som er syke, eller støtte dem blant oss som måtte være nedfor eller kunne trenge en håndsrekning?

Eller forholder det seg slik i logen at vi bare angår hverandre på en ”ren” utvendig måte, men ellers har liten eller ingen kontakt, bortsett fra at vi møtes i logesalen til fastsatt møtedag? Det må bli hver enkelt søster og bror som kan svare på dette spørsmålet.

La oss alle gjøre vårt beste for å fremme godt vennskap – og utvikle en trang til å hjelpe og gagne hverandre.

La oss vise et kjærlig sinn overfor alle mennesker, vise oppofrelse – og øve barmhjertighet. La oss strebe etter å være oppriktig, men tolerante.

La oss forsøke å legge for dagen tillit og pålitelighet – og dertil sannhet i tanke, tale og handling.



Arbeidsmøte



Onsdag 2. oktober ble arbeidsmøtet brukt til en del rapporter og gjennomgang av regnskap. Og kvelden ble avsluttet med brodermåltid med taler og gode historier.

Margit Soelberg og Christian Sands Stiftelse

Kjære søster og bror

Ved Margit Soelberg og Christian Sands død ble det innen vår Orden i Oslo opprettet en stiftelse i deres navn. Denne stiftelsen har gjennom mange år gitt støtte til søstre og brødre som har kommet i en vanskelig økonomisk situasjon.

Hvis du selv kunne ha behov for en økonomisk håndrekning, eller vet om en søster eller bror som kunne trenge litt hjelp, ikke vær tilbakeholden, men la oss få vite om det.

Det kan bevilges støtte til følgende:

- Rekonvalesensopphold
- Tannlege eller annen lege
- Briller, høreapparat etc.
- Husleie eller andre utgifter
- Tilskudd til drosje til/fra logemøter for søstre/brødre som ikke kan benytte offentlig kommunikasjon.

Styret i Stiftelsen vil behandle alle innsendte søknader fra medlemmer i Oslologene og gi bevilgning iht. gjeldende retningslinjer. Siste års selvangivelse vedlegges søknaden. Alle henvendelser behandles strengt konfidensielt.

Stiftelsens forretningsfører er:

Inger Hasle

Jernbaneveien 101, 1369 Stabekk

i.hasle@online.no

Mob. 95 14 68 93

Søknadsskjema fås ved henvendelse til forretningsfører eller til logenes sekretær.

Styrets medlemmer er:

Leder	Thore Fredrik Grüner	Loge nr. 136 Millenium
Styremedlem	Erling Nystuen	Loge nr. 20 Fridtjof Nansen
Styremedlem	Ellen From	Reb. Loge nr. 1 Sct.a Sunniva
Varmedlem	Grethe Lindman	Reb. Loge nr. 65 Teresa
Varmedlem	Per Lægreid	Loge nr. 10 St. Halvard
Varmedlem	Kjersti Shillington	Reb. Loge nr. 25 Irene

Oslo, oktober 2019

Med søsterlig/brøderlig hilsen
Margit Soelberg og Christian Sands Stiftelse

Thore Fredrik Grüner (sign)
 Leder



INNVIELSE av Kai Enger

16. oktober var en stor dag for vår loge da Kai Enger ble innviet i logen og Ordenen



Onsdag 16. oktober ble br Kai Enger tatt opp i vår loge. Det ble gjennomført en flott seremoni som var perfekt styrt av vår nye CM Terje Chr Pedersen og stor innsats av alle som var med i seremonien av vår nye bror. UM Vidar Grette ønsket alle velkommen til vårt ettermøte og kunne friste med Lammeskank og mange taler.





Fadder Per Chr Alpers holdt en tale til br Kai Enger som tidligere ansatt og som en god venn. Og fortalte litt hans arbeid nå i COOP og at han bor i Drøbak.

Storrepresentant Øivind Vinje ønsket vår nye bror velkommen og ga han De Tre Kjedeledd nål som en gave fra logen.





OM Terje Volden snakket om hans første møte med br Kai Enger på venneaften og ønsket han lykke til.



Ex OM Terje Christoffersen sa noen ord om logelivet og hva vi står for.

Br Kai Enger takket for en fantastisk opplevelse inne i salen og gledet seg til å ta fatt på sitt logeliv.



Ikke la stolen din stå tom i logen på onsdag!

ONSDAG ER LOGEDAG

møt så ofte du kan!



Smil kan tolkes forskjellig

Smil til verden og verden smiler til deg? Kanskje? Det er hyggelig med et smil, også hva smil kan bety. I en annen kultur enn den norske, kan vi misforstå når noen smiler til oss, og det samme kan skje når vi nordmenn smiler til mennesker i en annen kultur.

Polakker kan for eksempel mene at du er litt dum, litt naiv dersom du smiler til folk du ikke kjenner. Og smiler du til en ukjent ukrainer kan han lure på om han ser litt rar ut på håret eller at det er noe galt med klærne eller fottøyet. De begynner å se på seg selv og ser deretter noe surt på deg som har smilt uten en god grunn.

I afrikanske land som Tanzania og Senegal kan en derimot oppleve at folk nikker og smiler til ukjente på gata. De skiller gjerne ikke mellom kjente og fremmede fotgjengere. Dette blir tolket som vennlighet, mens i latinamerikanske land blir ofte et smil til ukjente oppfattet som flørting. I Russland kan vi oppleve at folk på jobb ikke så lett smiler enten de er flyvertinner, butikkpersonale eller bankfunksjonærer. De er sure, mener kanskje nordmenn, men russerne kan protestere: «Nei vi er ikke sure, vi er seriøse, så dersom en er seriøs i arbeidet sitt, skal en ikke ødsle med smil». I asiatiske land kan vi bli særs forvirret over smil og latter. En kineser sier for eksempel om relasjoner til andre mennesker: «Vi vil nærme oss forsiktig slik at det ikke oppstår vonde tanker. Når vi er sinte, er vi stille og smiler».

Når en kineser blir kritisert, kan vi oppleve at vedkommende ler fordi det er pinlig, mens vestlige folk kan tolke latteren som mangel på respekt og bli irriterte. Men den reaksjonen forstår ikke kinesere. De har lang tradisjon for å holde tilbake sterke følelser, både sinne, sorg og stor begeistring. Kinesisk latter kan dekke over sinne og frustrasjon, og vi vestlige ser ikke det underliggende sinnet og kan tro alt er greit. Vi kan tenke oss at det i forretningslivet kan forekomme misforståelser når avtaler skal inngås mellom kinesere og nordmenn.

Norske smil kan bli tolket ulikt. Russerne i Norge sier for eksempel at nordmenn vil være så vennlige og oppmuntrende. «De smiler så ofte, det er umulig å forstå hva de liker og ikke liker». Og skjønnhets-litteratur om nordmenn, skrevet av innvandrere, kan gi oss gode tolkninger av etnisk norsk framferd og væremåte.

Somaliere som møter saksbehandlere i det norske barnevernet sier f.eks.:

«De smiler fra øre til øre, hva er det som er så morsomt? Hvorfor smiler de så mye?»

Den unge somaliske kvinnen føler at hun ikke blir tatt alvorlig. «Skjønner de ikke hva jeg sier eller er de uinteressert? Kanskje jeg ikke burde sagt noe». Så kommer ei dame med stor nese inn i rommet. Jeg må smile når jeg ser den store nesen, sier den unge somaliske kvinnen. Damene blir glade, de tror jeg liker dama med den store nesen siden jeg smiler. Tankevekkende. Med andre ord: Smil til verden og verden smiler til deg? Kanskje? Det er hyggelig med et smil, men et smil til verden vil ikke alltid bety at verden smiler til deg og kan ofte tolkes forskjellig i ulike kulturer.

40 ÅRS VETERANJUVEL TILDELT

Christian Wulff-Pedersen



ONSDAG

23.

OKTOBER

40 ÅR
VETERANJUVEL



Etter en flott og verdig sermoni gjennomført av Stor Arkivar Knut Aslak Wickmann og hans stroremedsmenn ble brødrene servert et glass med musserende vin.





Onsdag 23. oktober ble et høydepunkt da bror Christian Wulff-Pedersen ble tildelt sin 40-års veteranjuvel, en stor dag for han og for vår loge. Mange brødre var møtt frem for å være tilstede under en så sjelden begivenhet.

Stor Arkivar Knut Aslak Wickmann ledet seremonien fra OM-stolen sammen med sin storebedsmenn, seremonien var stilfull og effektivt gjennomført.

Bror Christian har vært 40 år i logen dvs halve livet. Han kom inn på sin tid hvor han reiste mye i Norge og da var det veldig bra om kvelden å kunne gå på en loge i den byen han var den kvelden. Han minnet også bror Knut Aslak om den gange han skulle lære Knut Aslak å stå på slalom. Han var også innom alle de logene han hadde vært medlem av i sin tid og vi setter stor pris på at det er vår loge han er nå!



DSS Espen Rud gratulerte jublanten og ga han en god flaske rødvin, mente dette kunne være like godt som blomster.



Husk logen kan trenge din Grasrotandel!

Bli grasrotgiver!

Finn din mottaker her





Det er gjentatt nesten til det kjedsommelige at SOSIALAFTEN er en av de viktigste aktiviteter i logen. Formålet er som kjent å arrangere en «basar» for å kunne gi et velkomment økonomisk bidrag til et godt formål. Og de finnes det som kjent mange av. Det trekkes store veksler på brødrenes innsats denne kvelden. Fra først å bidra med gaver til loddosalget skal de ta lodd på de samme gjenstandene for å ta de med hjem igjen! Alt med formålet å støtte en eller flere gode saker.

GEVINSTER AV ALLE SLAG

Sal D er en velegnet sal for en slik begivenhet — intim og koselig. Ikke overlesset gavebord denne gang, men likevel nok til å friste loddkjøpere til flere runder i de forskjellige loddbøkene. Som vanlig frister EX OM-bordet de med gaver for god mat. Denne gang også med sild av forskjellige slag. Likeledes var Kiel-turen for 2 på ønskelisten til mange sammen med 2 akvareller som kunne pryde enhver vegg. Og mye annet.

INNEBYGD LYKKEHJUL OGSÅ I ÅR

Bror Espen N. Larsen styrte sitt «indre lykkehjul» både med stil og kreativitet. Det gikk unna med 5-kroners årelodd og moderne peistennere fikk sine lykelige eiere. For øvrig forventes at en håndfull brødre stiller i bøffs på onsdagene fremover i denne kalde årstid!

KAFFE, KRINGLE OG TREKNING

Til slutt tar også kveldens spenningen et godt tak i voksne kropper og da kommer kveldens høydepunkt. Det gjøres klart for trekning! Under kyndig ledelse av br Espen og Inge gikk trekningen unna og de fleste kunne sette kurs hjem med gevinst i lomma, vel vitende om at de hadde gitt støtte til en god sak som logens medlemmer bestemmer seg for litt senere.

En stor takk også til logens OM med arbeidende brr for en hyggelig Sosialaften med et godt økonomisk resultat.

En liten oppfordring til slutt: Husk å holde av dagen for neste års Sosialaften!

Tekst: Frank Arnesen

Odd Fellows, frem

*Hva roper høyst i verdens nød
i våre tunge tider,
når frykt og sorg og gru og død
slår inn fra alle sider –
hva roper høyst? –*

*Jo, kravet om en broderhånd,
som løser fangens bitre bånd
og læger kropp og sjel og ånd
hos alle dem som lider.*

*Hva trenges mest på jord i dag,
når hat og hevntørst brenner, –
når folk star steilt mot folk til slag,
hvis virkning ingen kjenner –
hva trenges mest?*

*Den kjærlighet, som gir seg selv
fra tidlig gry til sildig kveld
i tjeneste for andres vel,
som Guds utstrakte hender.*

*Hva savnes mest på Kains jord,
hvor løgn og list er våpen
for dem som i hans dystre spor
bær' dolken under kapen –
hva savnes mest –*

*Den sannhet som gir hjertet fred
og slår all svik og falskhet ned
og tenner lys langs fremtids led
med pannen fri og åpen.*

*Stå frem, Odd Fellows hær. stå frem!
I dag din gjerning trengs.
Søk inn i alle folkehjem,
som etter lyset lenges.
Odd Fellows, frem! –*

*Møt verden med din vennskaps pakt,
med kjærlighetens milde makt
som sannhets edle vardevakt.
I dag din gjerning trengs.*

VENNE- AFTEN



*Vi vil ønske vår nye bror
Carsten Westerskov Bæk,
velkommen i vår loge!*



Flere uker i forveien startet forberedelsene til Venneaften. Brødrene har lett etter nye, potensielle brødre i sin nærmeste krets av bekjente i familie, blant venner, naboer osv. Derfor var det hyggelig at vi hadde 3 gjester i vår loge, men noen hadde også måtte melde avbud i siste liten. Opplegget for kveldens Venneaften var som vanlig meget bra, både inne i logesalen og på ettermøtet. God og lett stemning slik det skal være og naturligvis relevant informasjon til de besøkende. Kvelden endte med flere søknader om opptak i vår loge, meget bra!

HUSK VENNEAFTEN 29.04.2020 OG START ARBEIDET NÅ!

Er vi alle brødre?



Skrevet av Inge H. Gjørva

KAP 1 - En tilfeldighet?

Kaldt? Bare fornavnet. Vinteren hadde virkelig satt sitt preg på landet. Hvem orket egentlig å ta seg ut i slik kulde? Men som ekte nordmenn kunne vi jo ikke skuffe våre forfedre som vi var så stolte over. Menn som f.eks. Fritjof Nansen. Han trosset virkelig sterk kulde som da han i 1888 krysset Grønland på sin vei mot Godthåb og opplevde minus 50 grader på turen over.

Vel så ille var det vel ikke nå, men ekteparet Tingsos slet virkelig denne morgenen for å komme seg opp av senga. De var normalt stort sett morgenfugler, men likevel var det et lite rituale hver morgen. Hvem skulle stå først opp for å koke kaffen? Det var så forbasket tungt å karre seg opp særlig på slike kalde vintermorgener.

Du først – nei, du først – slik var det hver gang. Resultatet ble alltid det samme – Tingsos himself tapte som vanlig, men fordelene var selvsagt at han fikk først adgang til badet, noe som var viktig ettersom kona brukte ganske så

lang tid når hun først okkuperte denne delen av leiligheten.

Akk, ja – disse små trivielle uoverensstemmelse gjentok seg hver dag – selv etter 40 års ekteskap. Både Tingsos selv og kona hadde akkurat nådd pensjonistenes rekke, og derfor var friheten stor med hensyn til hva man kunne bruke denne til. En av Tingsos enga-



sjement var å være medlem av en Odd Fellow loge i Oslo. Logemøtene ble for tiden holdt i byens gamle og ærverdige Stortorvets Gjæstgiveri. Stedet var berømt for sin særegne stil, noe som ikke minst ble synliggjort gjennom stedets sjef Anne fra perioden 1904 – 1918. Hun og mannen Ole bodde den gang på samme sted, men da i etasjen

over selve restauranten. Dermed kunne de ha full oversikt over stedet og følge opp driften til enhver tid.

Logen hadde fått innrettet seg i 2. etasje med et lokale som var tilpasset møtene som ble holdt. Hvor lenge man skulle benytte seg av stedet, var noe uklart, ettersom restaureringen av Stortingsgt. 28 nok kom til å ta noe lenger tid enn hva man hadde trodd.

Imidlertid hadde logemedlemmene funnet seg vel til rette. Ettertermøtene ble holdt i 1. etasje, og da var hele stedet stengt for andre gjester. Det som var sjarmerende med denne delen av stedet, var at Annes ånd var blitt bibehold under ettertermøtene. Som på hennes tid bestod interiøret av små bord satt opp i et sys-

tem slik at alle kunne ha god kontakt med hverandre under måltidet. Som en kuriositet hadde logen engasjert en ung, kvinnelig student som vertinne. Hennes oppgave var å vandre rundt med håret oppsatt i en stram knute i nakken og kledd i en fin, fotsid kjole. Dette skulle understreke hvilken posisjon hun hadde slik Anne i sin tid

hadde hatt. Full kontroll over serveringen og det som dertil kom.

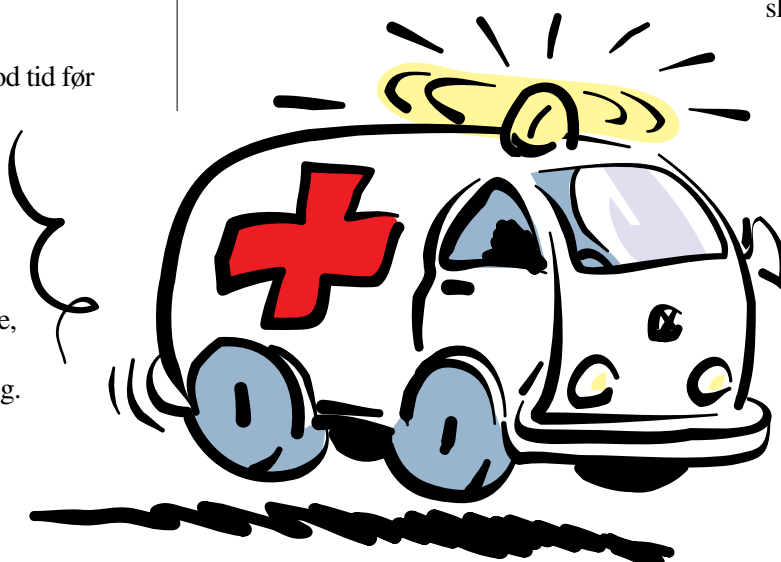
Det brødrene fikk servert, var ofte slik de var vandt med fra Stortingsgaten, men det mest eksklusive på menyen var som på 1900-tallet - øl og suppe servert sammen med oppvarmede, hjemmebakte brød. Dette var kost som falt i god smak til de menneskene som vanligvis frekventerte stedet den gangen - enkle, vanlige borgere fra byens arbeiderklasse og bønder fra landet. Eller noen ganger kunne man ta seg den frihet å bestille stedets spesialrett fra den tiden: Makrell. I disse tilfeller hørte selvsagt snapsen med som kronen på måltidet. Slike kvelder resulterte som regel i høy stemning og fri tale rundt bordene.

Tingsos ankom logen i god tid før møtet denne onsdagskvelden i januar. Grunnen til dette var at de skulle gjennomføre et spill under møtet. En del av brødrene hadde hatt tidligere treninger på dette, men skulle nå toppe det med en siste gjennomgang. Aktørene som var med, hadde gått svært så entusiastisk inn i sine roller.

Det var stinn brakke da møtet startet opp, og OM utrykte seg i store ordelag fra talerstolen om hvor gledelig det var å se at så mange hadde funnet veien denne kvelden, trass i den strenge vinterkulden som herjet ute. Etter at de sedvanlige rituelle oppgaver var gjennomført, ble det gjort klart for kveldens store happening: Spillet «Den Barmhjertige Samaritan». I dette stykket som mange kjenner godt, blir en reisende overfalt av røvere mellom Jerusalem og Jerico. Stykket ble vel gjennomført, og da OM hadde lukket logen, ble brødrene ført ut av salen og ned i 1. etage for å fortsette ettermøtet med god mat og drikke samt taler og annen underholdning som vanligvis UM hadde forberedt. Alt gikk som vanlig, stemningen var god, og akkurat

denne kvelden hadde UM slått til med Gjestgiveriets gamle, Gode Meny: Makrell.

Det er unødvendig å si at denne kvelden måtte det hentes fram flere flasker Gammel Oppland enn det som var vanlig. Noen av de mer fornemme brødrene kunne selvsagt ikke spise makrell. De fikk da som vanligvis var alternativet: Smørbrød med reker eller varme karbonader med løk. Så var det hele i gang. Først den vanlige velkomstskaalen, og deretter på løpende bånd ulike innslag – først av litt seriøs art, men etterhvert små historier, sang og vitser av mer voved karakter.



Det var akkurat under en slik fremføring at - i det taleren skulle komme med selve poenget - en logebror ved siden av CM plutselig reiste seg opp, hold seg til brystet for så å falle med et brak rett i gulvet. På veien ned rev han med seg både blomster, tallerkener og glass. Til og med CM gikk i gulvet da han ble revet med i fallet av den uheldige bror. Det ble helt stille. Alle satt som statuer med halvåpne gap ute av stand til å bevege hverken armer eller ben. Formannen i revisjonskomiteen hadde nettopp løftet sitt glass med Gammel Oppland, men stoppet tvert opp og slapp hele glasset ned i gulvet. Glass-splinter føk omkring og de investerte 100 kronene ble kun historie om feil investering. Etter

litt tid som virket som en evighet, reiste en av våre nye brødre seg, løp fra bordet han satt ved, og bort til den livløse skikkelsen på gulvet.

Den unge bror hadde tydeligvis kunnskap om hva som skulle gjøres. En rask sjekk av pust og puls, deretter startet han opp med kraftige trykk mot brystet samtidig som han brølte ut: Ring 113 øyeblikkelig: Vi har en bror med puste- og hjertestans. Ca. 15 min senere stod fullt utrykningskorps på plass, og tok over det hele. Vår besvimte bror ble raskt brakt ut og kjørt til nærmeste sykehus.

Det er unødvendig å si at resten av kvelden ble av det mer edrueelige slaget i flere betydninger.

Praten rundt kaffekoppen etter måltidet dreide seg naturlig nok om hendelsen ved ettermøtet og hva som egentlig hadde skjedd og at alt måtte gå bra med logens bror.

Tror dere at vår bror hadde vært tidligere plaget med noen sykdommer? forsøkte logenes ExOM seg. Nei, ingen visste noe om det. Ingen visste noe særlig om han heller siden det kun var et halvår siden

han var blitt tatt opp som medlem. De fleste hadde bare godt å si om han, og var oppriktig glade for at de endelig hadde fått en ny bror fra gruppen våre nye landsmenn. Dette hadde lenge vært logens målsetting: Å bli kjent med mange av våre flotte nye borgere fra ulike land. Chazan Khan kom opprinnelig fra Pakistan, men hadde vokst opp og bodd i Norge fra han var 4 år. Chazan hadde i dag en god jobb som trikkfører i Oslo, en fin familie på Grünerløkka med kone og en datter. Han hadde allerede signalisert at flere av hans venner fra det pakistanske miljø gjerne kunne vurdere å melde seg inn i Odd Fellow, noe som var fin musikk i logebrødrenes sine ører. Først ville han i midlertid få litt erfa-

ring selv, før han gikk til det skritt å introdusere sine venner for logen. Helt fra han kom inn i logen hadde han vært meget aktiv og deltatt både med egne innlegg og stilt opp der det var behov for han. Et medlem av beste merke i logens tjeneste. Det nærmet seg avslutning på kvelden, da Tingsos plutselig kom på at han ikke hadde ryddet bort draktene fra spillet tidligere på kvelden. Han var jo logens inspektør, så den jobben var det nok ingen som tok fra han.

Raskt forflyttet han seg opp trappen til 2. etage hvor salen lå. Han låste seg inn, slo på lyset og der så han raskt at draktene var mer eller mindre slengt fra seg i kroken ved UM-stolen. Som vanlig sorterte han de ulike draktene, men i det han tok tak i en av røverkappene, falt det en liten stump gjenstand ned på gulvet. Raskt bøyde Tingsos seg ned og plukket opp gjenstanden - en liten, stål neglefil. Uten å reflektere noe mer over det, puttet han neglefilen i lommen, bar draktene ut av salen og plasserte dem i et av skapene bakerst i logen. Slukket deretter lyset, låste døren, og gikk ned igjen til de øvrige loge-medlemmene.

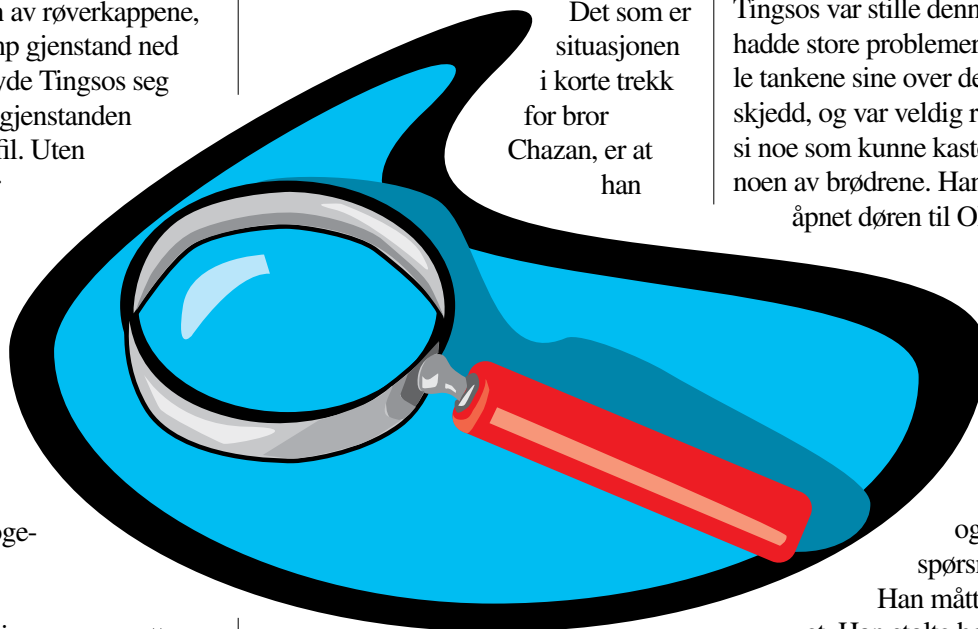
Da Tingsos en halvtime senere satt på trikken hjem, tenkte han mye på det som hadde skjedd denne kvelden, og håpet inderlig at hans kjære bror i logen ville komme godt ut av det. Det var jo veldig rart at det skulle skje akkurat med han, han som hadde virket så kvikk og opplagt under spillet og virkelig hadde utført rollen sin på en så fortreffelig måte - nemlig som den reisende som ble slått ned og ranet på en så veldig overbevisende måte av 2 røvere den kvelden.

KAP 2 - Spekulasjoner

Det ble et etterspill i logen. Det var ikke til å kunne unngå. Den påfølgende

onsdag entret OM sin stol som vanlig - og denne gangen så alle at han ikke var i det lystige humøret han vanligvis var i foran åpningen av logen. Han gikk rett på sak: Jeg åpner nå ikke møtet på ordinær vis innledet han. Først har jeg en alvorlig meddelelse å komme med. Alle husker med beklagelse det som skjedde for en uke siden. Vår kjære bror Chazan Khan falt om på ettermøtet, og ble brakt til sykehus. Vi har fått en tilbakemelding fra sykehuset hvor de gjerne vil ha litt bakgrunn for det som skjedde ved vårt møte den kvelden. De har funnet tilstanden til Chazan noe merkelig, og kan ikke forklare sammenhengen med sine funn på hans tilstand.

Det som er situasjonen i korte trekk for bror Chazan, er at han



Da ettermøtet var satt, reiste OM seg: Jeg overlater nå taffelet helt og holdent til UM. Selv vil jeg innrette meg i avlukket bakerst i restauranten, og ber alle i kveld etter tur komme ned til meg for en samtale. Det gjelder som dere skjønner hendelsen for en uke siden, og det spiller ingen rolle om man ikke har noe å fortelle. Jeg vil bare få det bekreftet.

Vi starter med bord 1 og fortsetter ettermøtet til alle har tatt en prat med meg. I god tradisjon ledet UM ettermøtet, men man kunne høre at praten rundt bordene gikk lavmælt om det som nå foregikk. Etter tur reiste brødrene seg og gikk pliktoppfyllende ned til OM slik han hadde bedt om.

Tingsos var stille denne kvelden. Han hadde store problemer med å samle tankene sine over det som hadde skjedd, og var veldig redd for å måtte si noe som kunne kaste dårlig lys over noen av brødrene. Han var stille da han åpnet døren til OM, lukket den

sakte, og satte seg på stolen rett overfor han. Han hadde bestemt seg: Han ville fortelle alt han hadde registrert og ikke minst satt spørsmålstegn ved.

Han måtte bare få det luftet. Han stolte helt og holdent på at OM ville vurdere det han hadde å si på beste måte. Vel, begynte OM. Er det noe du Tingsos har å berette fra denne kvelden for en uke siden? Ja, repliserte Tingsos. Det er det. Som du vet er jeg Inspektør og har ansvar for logens utstyr. Forrige onsdag da jeg skulle ordne utstyret som var blitt brukt under spillet den kvelden, fant jeg en liten neglefil. Den falt ut av en av røverdraktene da jeg skulle henge de opp.

Vår Indre Vakt og Kapellan var de som spilte disse rollene under fremførelsen. Det som også var litt merkelig var at neglefilen var litt rød på tuppen - minnet meg umiddelbart om blod. Jeg har

fortsatt ligger på intensivavdelingen til observasjon. Sykehuset vil ikke gå i detaljer, men mistenker at noe særlig må ha skjedd den kvelden etter merker og symptomer å dømme. De er fortsatt bekymret for sin pasient, og leter fortsatt etter årsakssammenhenger i hans sykdomsbilde. Jeg er pålagt å be alle som kan ha noen tanker omkring dette, om å ta kontakt med meg etter møtet for om mulig å finne noen situasjoner som kan hjelpe sykehuset.

Deretter ble møtet åpnet på vanlig vis, og kvelden fortsatte programmessig som vanlig - dvs nær sagt som vanlig.

tatt være på denne neglefilen som jeg har lagt i denne posen. Dersom OM ønsker den, kan han bare beholde den. Ja, dette var jo interessant bemerket OM. Jeg skal ta dette videre. Er det noe annet du gjerne vil kommentere? For så vidt ikke, svarte Tingsos nølende. Ikke vær redd for å si det du mener, vi vil ikke benytte noe av det du sier på en ugunstig måte. Jeg oppfordrer deg til å si det du har på hjertet. For alt jeg vet kan det bli viktig i det å finne en mulig årsak til uhellet den kvelden.

Vel, det er noe jeg har lurt noe på de siste dagene, fortsatt Tingsos. For et drøyt halvår siden ble det her i logen diskutert muligheten for å kontakte nye landsmenn for om mulig å få de interessert i vår loge. Det jeg nå sliter litt med, er at de som spilte røvere under seremonien, hadde klare meninger om at de tvilte på om våre nye landsmenn ville passe inn i vår loge. De mente at pga store kulturforskjeller ville det være fornuftig og inntil videre holde våre nye landsmenn litt på vent. Når så bror Chazan Khan er fra Pakistan, synes jeg dette er et merkelig sammentreff. Det var det jeg hadde å si. Dermed var samtalen over, og Tingsos returnerte til salen. Resten av kvelden ble ikke av de livligste, og Tingsos selv fikk etterhvert så dårlig samvittighet over det han hadde sagt, at han i stillhet forlot ettermøtet før det egentlig var slutt.

KAP 3 - Til ettertanke

Overlegen ved sykehuset lyttet ettertenksomt på hva OM hadde å berette etter at han hadde snakket med alle brødrene som hadde vært tilstede den skjebnevange kvelden. Da også OM overleverte den tilsynelatende blodige neglefilen, sperret han opp de tunge øyebrynene sine. Var den neglefilen med i selve spillet? Nei, svarte OM. Den ble bare funnet i kappene til en av

skuespillerne. Vi tenkte kanskje den kunne ha interesse. Deretter fortalte han i korthet sammenhengen mellom funnet av neglefilen og selve handlingen med de ulike aktører.

Da OM fortsatte med å fortelle om de forutgående diskusjoner i logen vedrørende medlemsopptak, rettet overlegen seg opp, dyttet de kraftige

brillene lenger opp mot neseroten og sa: Jeg tror det kjære Overmester at dette inneholder så mye av uoversiktlig stoff at jeg må søke råd hos politiet. Det er dessuten min plikt når jeg ikke kan finne naturlige forklaringer i en hendelse som denne. Så snart du har forlatt sykehuset, tar jeg kontakt med krimmen og sender samtidig denne neglefilen inn til undersøkelse. Jeg kommer tilbake så snart jeg vet noe mer.

OM reiste seg, tok overlegen i hånden,

hvorpå han snudde seg og gikk mot døren. I det han åpnet denne, kjente han et klapp på skulderen. Det var overlegen. Hør her OM. Det ser ut til at pasienten vår er på bedringens vei. Hils dine medlemmer og si at faren er over, men at vi er tvunget til å følge denne saken nærmere før vi kan avslutte den. Dermed var seansen over, OM forlot sykehuset i retning av nærmeste trikkeholdeplass. Det var fortsatt kaldt, og han trakk den noe slitte vinterfrakken ekstra godt rundt seg. Nå måtte han bare komme seg hjem og få roet det hele ned. Det som var klart, var at han måtte forberede nok et logemøte hvor hendelsen med bror Chazan igjen måtte bli et tema.

OM satt avslappet i godstolen sin. Det var nyhetene på NRK 1 som nå skulle følges, og han visste at på denne tiden ville kona komme med en god kopp kaffe til akkurat denne seansen. Det var

ren rutine. I det kona skulle sette fra seg kaffekoppen på det ovale salongbordet, ringte mobiltelefonen. OM kvakk til. Sjelden var det telefoner på denne tiden av døgnet. Han strakte armen spent ut for å sjekke hvem i all verden som ønsket å få tak i han på denne tiden. Salvesen værsgod, sa han med litt irritert stemme. God kveld Salvesen. Dette er kriminalfullmektig Viken fra Oslo Politi. Jeg skal være kort. Vi har fått en rapport fra Rikshospitalet i Oslo fra overlege Berntzen vedrørende en hendelse som har forkommet i Deres loge for snart 3 uker siden. Rapporten vi har mottatt, tilsier at vi må få komme på besøk i Deres loge fk onsdag som jeg har forstått er møtedagen deres for å samtale med deres medlemmer omkring den rapporterte hendelse.

Når starter møtet?

Vi starter opp klokken 19.00, men selve ettermøtet starter først ca. halv ni, så dersom De kan komme på det tidspunktet, skal alt være klart for de samtaler De måtte ønske. Jeg skal sørge for at De blir møtt av en av våre embedsmenn. Samtalen ble avsluttet med en God kveld hilsen og på gjensyn fk. logekveld.

Det var tydelig at ryktet om hendelsen i logen hadde spredd seg blant medlemmene. Denne onsdagskvelden 3 uker i etterkant av Chazans ulykkeshendelse, var antallet brødre langt større enn det det hadde vært på lange tider.

Møtet gikk normalt, men i sin innledning orienterte OM kort om Oslo Politi sin tilstedeværelse på ettermøtet. Utover dette ble det ikke sagt noe om hva hensikten med en slik tilstedeværelse skulle være. Man kunne tydelig se på brødrene at en viss forbauselse spredte seg i deres ansikter.

Brødrene satt pent plassert ved de ulike bordene og de fleste hadde forsynt seg med smørbrød og drikke da døren fra entreen åpnet seg og StRep for logen kom tauende inn med to politibetjenter. Sikkert av en høyere rang ettersom det var striper og stjerner på uniformene, noe som selvsagt alle i logen var svært

så vandt med fra egne rekker. Her var det mange stolte brødre som vanligvis solte seg med lignende regaler. StRep introduserte kort Kriminalinspektør Kongsvik og kriminalbetjent Holseth.

Kriminalinspektøren stilte seg rolig opp foran forsamlingen. Fint at dere kunne sette av litt tid til oss i kveld, startet han opp. Som dere sikkert alle nå er vel kjent med, har en av deres medlemmer blitt utsatt for et uhell i denne logen. Grunnen til at jeg og min kollega er blitt brakt inn i denne hendelsen, er at overlege Berntzen ved Rikshospitalets hjerte-kar avdeling, der deres kollega nå ligger til observasjon, har sendt meg en betenkelighetsmelding ifm hans tilstand. Saken er nemlig den at deres pasient Chazan Khan, medlem av denne loge, har hatt et noe uforklarlig anfall i følge overlegen. Jeg har mottatt et lite notat fra sykehuset som jeg nå vil lese opp for dere.

Til kriminalpolitiet i Oslo ved kriminalfullmektig Viken. Ved vår avdeling har vi mottatt en pasient med akutte hjerteproblemer. Undersøkelser viser at pasienten har vært utsatt for en hjertesvikt. Et synlig stikk-merke i hjerteregionen virker noe merkelig og kan ikke forklares. OM i pasientens forening har levert meg et stål neglefil med spor av blod på spissen. En slik gjenstand kan godt ha vært årsaken til det synlige stikkpunktet på pasienten. Neglefilen er nå til analyse, og vi vil da få bekreftet om det er pasientens blod eller ikke.

Vi tør be om at medlemmer tilsluttet samme loge som Khan tilhører, stiller seg til eventuell blodprøvetaking dersom det skulle bli nødvendig. Den nevnte neglefil tilhører muligens en av logens medlemmer, og vi tør be politiet foreta et nærmere vitneavhør i denne forbindelse. Det er også innrapportert tidligere uheldige

bemerkninger fra noen av logens medlemmer når det gjelder å innlemme nye medlemmer til logen fra fremmede kulturer, og siden nettopp vår pasient tilhører en slik, tør jeg be politiet om å sjekke om det kan finnes noen forbindelse til den refererte hendelse.

Med hilsen
O. Berntzen
overlege

Som dere skjønner, fortsatte kriminalinspektøren, er vi nødt til å få svar på noen av de spørsmål som her er blitt reist. I første omgang ønsker vi å få vite om noen av logens medlemmer har vært i besittelse av en neglefil som nevnt i overlegens rapport. Dessuten vil jeg gjerne ha en samtale med de som av en eller annen grunn har ytret seg spørrende til å innlemme nye medlemmer fra andre kulturer. Jeg ønsker ikke at de som nå føler at de må ytre seg i denne sammenheng gjør det her og nå, men at de etter møtet tar kontakt med OM for så senere denne uken å kontakte meg på krimmen i Oslo. Det skulle være det hele, og jeg ønsker dere en fortsatt fin kveld. Dermed forlot politifolkene salen og etterlot seg mange spørrende blikk blant brødrene.

Det var ikke til å unngå at lavmælte samtaler nå summet rundt bordene, og det var heller ikke til å unngå at stjålne blikk ble kastet i retning av de personer som hadde markert seg i tidligere diskusjoner, og ikke minst vært deltagende i det tidligere omtale spillet: «Den Bar-mhjertige Samaritan».

KAP 4 - Brødre er brødre

Det var nå gått 14 dager siden politiet hadde vært på besøk, og ingen ny informasjon var blitt meddelt brødrene i logen.

Denne onsdag kvelden følte man virkelig at man var tilbake til det gamle, vante. Man snakket ikke lenger om hendelsen så mye, og de fleste syntes derfor å ha slått seg til ro med tingenes tilstand. Man var i gammel, god gjenge igjen, og bra var det.

Det slo derfor ned som en liten bombe da man på ettermøtet plutselig oppdaget at Chazan Khan dukket opp. Smilende hilste han på broderlig vis på alle de som var tilstede, og ikke overraskende tok OM straks tak i han og ledet han bort til bordet han selv var plassert. Dette satte tydeligvis Chazan svært så stor pris på. Stemningen ble merkbar litt spørrende. Ville det komme noe nytt om det som tidligere hadde skjedd? Ville Chazan kommentere hendelsen, eller ville OM ta til ordet. Måltidet gikk tilnærmet normalt med smørbrød og det hele. Noen sanger ble annonsert og det syntes å gå i rolige former som seg hør og bør. Inntil Chazan plutselig plinget på glasset, reiste seg opp, og uten å ha blitt introdusert av UM. Beklager, startet han opp. Jeg vet jeg nå bryter vanlig bordskikk her ved bordet, men jeg ville ikke annonsere i forkant det jeg nå har å si. Først verdige OM og kjære brødre.

Jeg vet nå at både sykehus og politi har



vært involvert i min sykdomstilstand. Jeg vet også at mitt medlemskap ble diskutert i forkant av at jeg ble medlem av logen. Dette er jo beklagelig, og kunne kanskje vært unngått dersom vi alle hadde gjort det hele litt annerledes i forkant. Først litt om min sykdom. Det er nå slått fast at jeg ble rammet av en akutt hjertesvikt. Årsaken til dette var på et tidspunkt svært så uklart. Jeg er blitt orientert om at et mistenkelig merke på mitt bryst kunne skrive seg fra en stål-neglefil i forbindelse med det spillet jeg deltok i for vel en måned siden. Det ble også satt spørsmålsteget ved noen av brødrene i denne forbindelse.



Nå er dette lykkeligvis oppklart. Stikkmerket jeg fikk, kom ikke fra en neglefil, men en slipsnål. Det hadde seg slik at den kvelden vi skulle gjennomføre spillet, hadde jeg den vanlige logedressen på meg og dermed tilhørende slips. Som kanskje noen har lagt merke til, går jeg alltid med en slipsnål festet til slipset. Denne kvelden tok jeg av meg slipset før jeg trakk kappen over selve dressen, men slipsnålen, ja, den festet jeg til skjorten under kappen. Da jeg ble såkalt slått ned under spillet, falt jeg litt uheldig, og slipsnålen gikk ganske dypt inn i brystet mitt. Jeg kjente det stakk, men ikke verre enn at jeg lett fortsatte i spillet.

Senere på kvelden, da vi satt til bords, følte jeg meg etterhvert uvel. Fikk en kvalmende følelse, ble vekselvis kald og varm, hvorpå jeg kan huske at alt ble svart for meg. Det som skjedde i etterkant vet dere mer om enn meg. Jeg visste ingenting før jeg en god tid senere våknet opp på Rikshospitalet. Det nå sikkert mange lurer på, er om dette stikket av slipsnålen kan ha hatt noen betydning for mitt anfall. Det har det ikke. I min familie foreligger det en historikk på at mennene har fått

plutselig hjertestans. Dette har jeg vært klar over, og hadde i den forbindelse, på et tidligere tidspunkt konsultert lege om dette. Beklageligvis ble det ikke foretatt noen profylaktiske grep som forberedende medisiner, og derfor kom dette anfall som lyn fra klar himmel.

Nå er imidlertid dette under kontroll. Jeg har fått medisiner, og vil i fremtiden kunne møte ett eventuelt tilbakefall dersom jeg skulle få symptomer på at et slikt er på vei. Jeg beklager det som har skjedd og at det kan ha skapt uro og mistank-

er det på ingen måte er grunn for. Til slutt: Når det gjelder den innrapporterte nevnte diskusjon i logen før min opptagelse, har jeg ingen kommentar til den. Skulle det i imidlertid være uklarheter omkring min kultur - altså den pakistanske som er fremmed, vil jeg mer enn gjerne bidra med å klargjøre hvordan vi fra dette miljø lever og følger våre tradisjoner.

Det var det jeg hadde å si, og så håper jeg at denne episoden blir en enkelthendelse uten fremtidige konsekvenser for noen, ei heller atmosfæren i denne loge. Man skulle tro at Chazan saken nå var lagt død, men det var den ikke.

Overraskende reiste nå logens kapellan seg. Verdige OM og kjære brødre.

Jeg vet nå at mange har satt spørsmålsteget ved mine uttalelser om fremmedkulturer før Chazan kom inn i vår loge. Som kapellan føler jeg meg forpliktet til å forfekte alle våre etiske og moralske verdier vår loge står for.

Jeg tror mine uttalelser som det har vært referert til, etter min mening er blitt feil vinklet og står langt fra det jeg selv ønsker å stå for. Da jeg i sin tid uttalte meg - kanskje i noen for strenge ordelag - var det ikke fordi jeg har i

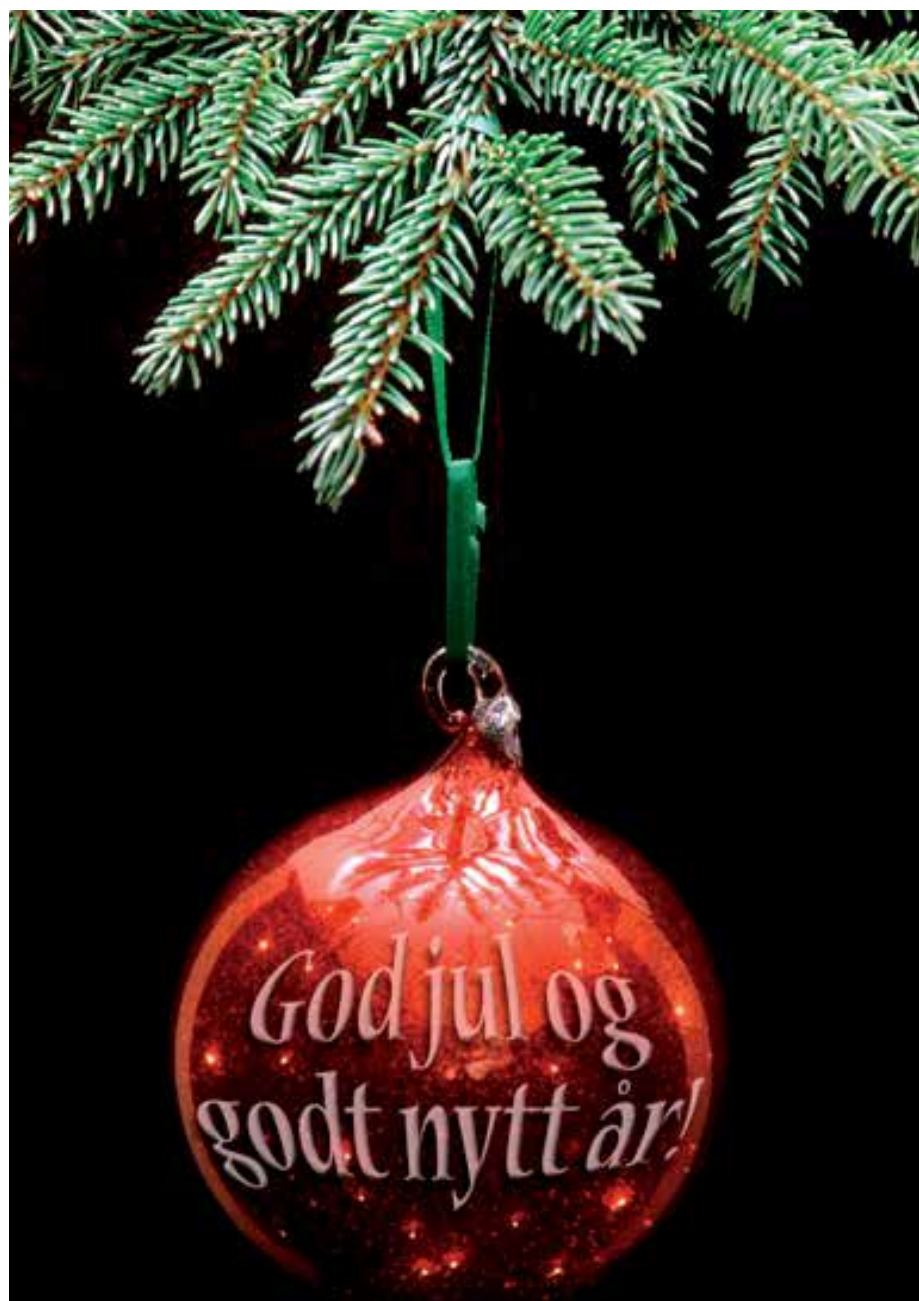
mot nye brødre fra andre kulturer. Det jeg mente var at vi burde tvert imot invitere dem til vår loge i forkant, vise dem hva vi står for og våre holdninger til nettopp dette. Jeg er sterkt for å innlemme nye fremmedkulturer, men jeg ønsker et opplegg på hvorledes denne logens fungerer overfor nettopp nye landsmenn slik Chazan representerer. Jeg gir min uforbeholdne unnskyldning- ikke bare til Chazan og han kultur, men alle andre kulturer som nå heldigvis har kommet til vårt land. Mine uttalelser er m.a.o. kun et innspill til å sikre at nye kulturer skal kunne lettere komme inn i vårt samfunn og ikke minst vår loge.

Når det gjelder denne neglefilen som har vært trukket inn i saken, har den sin naturlige forklaring. I forkant av fremføringen av vårt spill den aktuelle kvelden, hadde jeg ved et uhell fått revet opp en negl. Den blødde, og jeg måtte få den fikset. Jeg tok derfor en neglefil jeg hadde for å få filt neglen ned, satte på et lite plaster, og stakk

filen i lommen på kappen jeg skulle ha den kvelden. Jeg glemte filen, og dere kjenner nå alle til dens videre skjebne i denne hendelsen som fulgte. Og til slutt: Vi er alle brødre. Det må vi ikke glemme. Det skal vi også fortsette med å være uavhengig av bakgrunn. Det var dette jeg ville ha sagt.

En tydelig lettet OM reiste seg. Jeg er som alle dere andre her i logen nå veldig glade for at denne saken er ute av verden. Vi er veldig glade for at Chazan er kommet tilbake, og vi håper virkelig at han føler seg hjemme her. Og husk Chazan: Vi vil mer enn gjerne ha flere brødre fra ditt miljø. De er alle velkommen.

Denne kvelden ble logesangen sunget med ekstra stor kraft - selvsagt i F-dur - og ikke en forlot kaffen avec i etterkant før logen måtte stenge - litt på overtid.



Kjære brødre

*Redaksjonen
ønsker dere alle
en fin jul
og et godt nytt år!*

2020 1. HALVÅR

Dato	Sal	Grad	Merknad offisiell
15.01.	D	0	Arbm. / Instruksjon v/DSS
22.01.	A	0+	Innvielse, Galla
29.01.	B	0	Arbm. / Etisk foredrag
12.02.	C	0	XX / Regnskap Rapport fra alle Nevnder
19.02.	D	0	Arbm. Privatnevndens aften
26.02.	A	-+	DGVG
11.03.	B	0	Arbm. / Eksternt foredrag
18.03.	C	0	Arbm. / Etisk foredrag
25.03.	D	0	Besøke Loge nr. 1 Norvegia, møte m/forfr. til DEKG
01.04.	A	0+	Innvielse, Galla
08.04.			Ikke møte, påske
15.04.	B	0	Arbm. Instr. Sty&Eksp, etikette besøk fra loge 40 Vern
26.04.	A		Søndag, Spill, Damon og Phintias
29.04.	C	0	Venneaften
13.05.	D	0	Gutta på tur
20.05.	A	0	Arbm.
27.05.	B	=+	DEKG
03.06.			Sommermøte

Foreløpig program for vår 2020
Se nettsiden for eventuelle endringer